

עבירה גוררת עבירה...

מעשה בשני שכנים, שלאחד מהם הייתה טבעת יקרה עשויה זהב ומשבצת ביהלום, והשני חמד את הטבעת, וחפש דרך להשיגה. פעם נכנסו שניהם בשיחה, והאיש שחמד את הטבעת אמר: קניתי היום טבעת עם יהלום, ואיני יודע אם היא שווה את הסכום שדורשים בעבורה. אמר לו חברו, ראה את הטבעת שלי, שלמתי עבורה אלף דינרים. בקש החמדן לראות מקרוב את הטבעת, וחברו הוריד את הטבעת ונתן לו לראותה.

החמדן הסתכל יפה בטבעת, ולאחר מכן שם אותה בכיסו. שאל חברו: מה אתה עושה? ענה הגנב: אני מחזיר את הטבעת לכיסי... צעק בעל הטבעת: זו הטבעת שלי, תחזיר לי אותה מיד. אמר לו החמדן: את טבעתך החזרתי לך, וזו הטבעת אשר קניתי. הויכוח ביניהם נמשך עד שהאיש שנגנבה טבעתו, הציע לגנב לבוא עמו לבית הדין.

אמר הגנב: לא אוכל ללכת אתך, כי אין לבושי יפה, ומתבייש אני ללכת כך. נתן לו בעל הטבעת את מעילו, ואמר לו: קח את מעילי ובוא אתי לבית דין. אמר הגנב: אבל אין לי כח לעשות את כל הדרך הזו ברגל. נתן לו בעל הטבעת את חמורו, והעקר שיבוא אל הדין. כשהגיעו לבית הדין, בעל הטבעת טען את טענתו. ומה יש לך להשיב על כך, שאל הדיין. אמר הגנב: אדוני הדין, שכני הוא שקרן גדול, ואוכל להוכיח זאת, הנה שמעתם את טענתו שטבעת זו שייכת לו, הוא מסוגל בהחלט לספר לכם בלי כל בושה שהמעיל שאני לובש גם כן שייך לו. אכן, צעק האיש, המעיל שלי הוא! אמר הגנב: רואים אתם שצדקתי. תכף הוא גם לא יתבייש לטעון שגם החמור שבאתי עליו שייך לו. האיש התרגז יותר ויותר וקרא: כמובן שהחמור שלי!!!

הדיין שוכנע שהמתלונן אינו אלא שקרן, ופסק לטובת הגנב שעלה ורכב על החמור, וחזר לביתו עטוף במעיל וענוד טבעת.

כך גם דרכו של היצר הרע, לגנוב לאדם את מצוותיו ומעשיו הטובים אשר רכש בימי חייו בעמל רב, וזאת על ידי פיתוי לעברה ועוד עברה, עד שלבסוף לא רק שלוקח לאדם את הכל, אלא בנוסף לכך עוד מקטרג עליו לפני בית דין של מעלה, ומאשים אותו על כך שעבר עברות. חייבים אנו לדעת את תחבולותיו של היצר, ועלינו להגביר חיילים לעמוד כנגדו בכח ובחיל.

ובמיוחד עכשיו, שאנו נמצאים בתחילת חודש הרחמים והסליחות - חודש אלול, שאנו צריכים לאסוף עוד ועוד מצוות לקראת יום הדין, נתאמץ יותר בתורה, בבין אדם לחברו, ומצווה גוררת מצווה...

להצלחה עם ישראל: גם אני! "מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת אבי איש החסד
ה"ה מיכאל בן רבקה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

מאת: ד"ר אריאל שטיינמאן, ראש תנועת 'אנכי אנכי'

גדולי ישראל, והפסם: הרב הקדוש רבי דוד צבי שלמה ביזרמן מלעלוב זי"ע [ה' אלול תרע"ח]

כתרה של ירושלים החסידיית לפני שנות דור, רבם ואוהבם של ישראל וממשיך שושלת הקודש של בית לעלוב. נולד בשנת תר"ד לאביו רבי אלעזר מנחם מנדל, ועלה ארצה בילדותו בשנת תרי"א עם אבי אביו רבי משה מלעלוב, בנו של מייסד השושלת רבי דוד מלעלוב, תלמידם של רבי אלימלך מליזענסק והחזזה מלובלין.

מילא מקום אביו בהנהגת עדת חסידי לעלוב בירושלים משנת תרמ"ג ורבים נאותו לאורו.

מסופר על רבי זאב מלטיפולי, אחד מתושבי ירושלים, שרצה לנסוע לאמריקה ונכנס אליו כדי לקבל את ברכתו. כששמע זאת הרבי, קרא מיד: "זקנו הלבין, ואיך יסע לאמריקה? לא, הוא לא יסע..." אך ר' זאב עשה הכנות לנסיעה, סידר את הויזה אצל הקונסול ויצא לנמל חיפה. רצונו היה לעלות הספינה, שהיתה האחרונה שעזבה את הארץ בפרוץ מלחמת העולם הראשונה, אך קברניטה של הספינה סרב להרשות לו לעלות על הספינה ללא שום סיבה הגיונית, "אתה? לא תעלה לכאן בשום אופן!" קרא לעברו. נכנע ר' זאב וחזר לירושלים כפי שחזה הרבי.

באחת משבתות החורף של שנת תרע"ח, בעיצומה של מלחמת העולם הראשונה, הזכירו לרבי בסעודה שלישית שיעור רחמים על כלל ישראל ועל ארץ ישראל השרויים בצרה, אבל הוא נקש על השולחן ואמר דברים סתומים: "נו-נו, חנוכה, חנוכה..." ביום כ"ד בכסלו, ערב ימי החנוכה נכנסו הבריטים לירושלים ותושביה נשמו לרוחה, ודבריו התבארו למפרע.

ואלה האפסטים [מאמר החכם]
"כל החיים אנו מתאמצים - איך לא להתאמץ..."

במחשבה שניה... על ימין ושמאל...

"על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה, לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל". לכאורה הרי המילים 'ימין ושמאל' נראות כיתירות, הרי די היה לכתוב: "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך", ותו לא? א"כ למה הן נועדו?

לפיכך פירשו חז"ל: **"אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין"**. **ופירש רבינו הרמב"ן זצ"ל:** "שאפילו אם תחשוב בליבך שהם טועים - תעשה כמצוותם!"

ואמר אחד מרבותינו: מה עניינה של מליצה זו, ימין ושמאל?

ופירש פירוש נפלא: ניקח לדוגמא שני אנשים העומדים זה כנגד זה, צד ימינו של האחד הוא צד שמאלו של השני. אבל אם עומדים הם זה בצד זה ומביטים יחדיו ניכחם, תהיה ימינו של האחד גם ימינו של האחר.

וזהו שרמזו כאן חז"ל: אם תשאל את פי גדולי התורה והיראה, את פי מורי ומאורי הדור והם יאמרו לך שזה שמאל וזה ימין ואתה תמה על דבריהם, כי בעיניך הדבר הפוך - דע לך שאתה עומד כנגדם ולא לצידם ועליך לשנות את נקודת השקפתך שתתאים לדבריהם!

וביקשו חז"ל לרמוז כי אין די בציות גרידא, אלא יש להתאים את ההשקפה ואת המבט למבט ההלכה והשקפת גדולי הדור, וצריכים אנו לסמוך עליהם שמה שהם אומרים זה הישר והנכון!

וזהו שרמזו באומרים: "וכל שכן שאומר לך על ימין ימין ועל שמאל שמאל!" דע שמבטם הוא הנכון!

שנת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!

לעילוי נשמת: מיכאל בן רבקה, ברוך בן אסתר, שמחה בת היגט מרגלית, שושנה בת אסתר, יהודית בת לינה, יוסף בן איטה, שמעון בן סוליקה, יקות בת חנה, ת.נ.צ.ב.ה. עם שאר נפטרי ישראל, אמן! **לפרש:** חיה בת נחמה בתיה, דוד חי בן דיאמנטה לוש"ק; מוריה מרים בת אורה שמחה, תקווה בת עליזה. לזו"ג: משה בן שמחה. **ולחצולת:** לאה בת אורה, שלמה בן רחל, שילת בת לאה, שילח בן לאה, מלאכי בן לאה, עילאי בן נחמה, ישראל בן ציפורנה.

למחברת הגיליון במייל: Sh606marom@gmail.com

חידוש בפרשה
"שופטים ושופטים"
תתן לך בכל שעריך [יה"ז']
לומר שהאדם ישים קודם כל על עצמו משפט ומשטר ורק אחר כך על אחרים
וכמו שאמר הסבא מקלם, שבתחילה רציתי להחזיר את כל העולם למוטב וראיתי שזה בלתי אפשרי, ואמרתי שלפחות אנסה את כל העיר שלי אבל גם זה לא יצא לפועל אמרתי שלפחות אחזיר את כל משפחתי ומשום מה גם זה לא הסתדר...
ולכן הגעתי למסקנה אחת ברורה, הלואי ואחזיר בתשובה את עצמי...
ולכן התורה מכריזה ואומרת "שופטים ושופטים תתן לך" - **לעצמך** תשים שופטים ושופטים, ואחרים כבר לבד ילמדו ממך...
על פי חז"ל

זמני שבת:
כניסת שבת - 18:49
צאת שבת - 19:54
ר"ת - 20:32
הזמנים לפי אופק נתיבות
גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!!
באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתצרכה ולהפיץ לחבריך ולזכות גם אותם בד"ת לשולחן שבת:
Sh606marom@gmail.com

הזיכרון האנושי...

על פי ההערכות, זכרון האדם מסוגל לאחסן כמות מידע של 4,000 גיגהבייט!! הזכרון מתחלק ל: **זכרון חושי קצר טווח, זכרון העבודה וזכרון לטווח ארוך.**

נפח הזכרון שמאחסן בזכרון החושי הוא עצום, תמונות עם אלפי פריטים, צלילים וגם תחושות של מגע, אולם כל המידע מאחסן לזמן קצרצר מאד, בדרך כלל כמה אלפיות שניה בלבד. המידע שאחסן מחלף על ידי מידע חדש שמוגיג מן החוץ, "דוחק" הצידה את המידע הקודם ומוחק אותו. רק חלק קטן מהזכרון החושי מעבר לעולב הבא של תהליך הזכירה הנקרא "זכרון העבודה". הקבולת של זכרון העבודה היא כשבעה פריטים בלבד, אולם על ידי נתינת סימונים או משמעות [כמו שהגמרא נותנת לעתים סימונים לזכירת הנושאים] לפריט אחד עקרי המרכב מתת-פריטים רבים ניתן להגדיל את כמות הפריטים המאחסנת בו.

הזכרון השלישי, "הזכרון לטווח ארוך" הוא בעל קבולת עצומה. הטווח הארוך כולל בתוכו מידע מסוגים שונים ומגוונים, ידע, חוויות, תפיסות ומידע הכרתי רב ביותר, וכשמו כן הוא - ארוך טווח. זיכרונות הילדות למשל נותרים חקוקים בזכרון זה לעולם וישנם מדענים שסוברים שכל מה שחווה האדם אי פעם נשמר לעולם בזכרון לטווח ארוך. **זהו בעצם החשיבות העצומה שהתורה מיחסת לזכרון** במגוון נושאים, מעשה בראשית, יציאת מצרים ועוד.

אוצר הנפלאות

לצור את העיר משלוש כיוונים...

"כי תקרב אל עיר להילחם עליה" [ב-י]

כתב הרמב"ם: כשצריך על עיר לתפשה, אין מקיפין אותה מארבע רוחותיה אלא משלוש רוחותיה, ומניחין מקום לבורח ולכל מי שירצה להימלט על נפשו, שנאמר: **יציבאו על מדין כאשר ציוה ה' את משה,** מפי השמועה למדו שבכך ציוהו".

טעם הדבר - **באר ה"תולדות האדם"** - כי כאשר בני העיר מוקפים מארבע רוחות ואין להם לאן לברוח, הרי שאין להם מה להפסיד, ואז יילחמו כאריות שהרי בין כה וכה הולכים הם לקראת מותם וזו סכנה גדולה לצרים על העיר. אם יראו שיש להם תקוה - יהיו פחות פצועים והרוגים במלחמה.

הוראות לרבי..

כמה וכמה הנהגות וזאהרות נאמרו למי שזכה לשמש כמלך על ישראל, ולמעשה כלפי כל מנהיג שהוא, ישנן תביעות הרבה יותר גבוהות ממה שנדרשות משאר העם.

הרבי הישיש מאמשינוב זצ"ל הדרין בהזדמנות אחת את **האדמו"ר מאלכסנדר, בעל ה"ישמח ישראל"**, אודות מה שצריך לעשות רבי היושב על כסאו:

ראשית, הוא צריך להרגיש כאילו הוא יושב על סמרים.

שנית, עוד לפני קריאת הקויטל עליו לדעת מה כתוב בו.

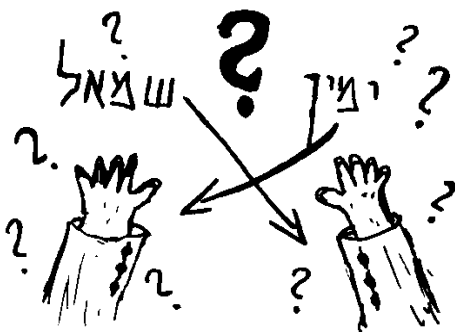
ושלישית - בשעת קריאת הקויטל צריך הוא לחוש שצרת המבקש - צרתו היא.

חפש ברשי"

על איזה אותה עבירה בא"י עובר על שתי לאווין ובחו"ל רק על לאו אחד?

ציור בפרשה...

"**על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הצדק**"
 אשר יציצו לך ימין ושמאלך
 [י"ג-י"ד]

ילד חלה, לא עלינו. בן יחיד ויקר כבבת עין. המחלה הלכה והתגברה והגיעה עד משבר. הרופא קרא לאב ואמר: "הלילה יוכרע גורלו של בנך. או שהוא יתגבר על המחלה ויחול מפנה לטובה, או חלילה... אנו עשינו את שלנו כעת הכל בידי שמים. תתפלל".

אבל האב לא ידע להתפלל. הוא חיפש מישהו שידוע להתפלל והיפנו אותו לעיירה ראדין אל הצדיק בעל **"החפץ חיים" זצ"ל**. נסע לראדין בא לפני ה"חפץ חיים" והתייפח: "אנא, רבי, הצל את בני! הוא חולה אנוש והרופאים אומרים שהלילה...".

"עד הלילה יש עוד זמן", אמר הצדיק, "ואיש לא נתן רשות לייאש...".

"לא רבי הם לא ייאשו. הם אמרו שברכה תועיל, תפילה, הוא יכול לצאת מזה ברחמי שמיים!".

הצדיק שמע ושקע במחשבות, לאחר מכן התחיל לחקור את האב למקום מגוריו ולעיסוקו. התברר שהוא גר בעיר הגדולה ומנהל שם בית מסחר ענק. הוא עשיר מופלג, מוכן לתת כמה שיידרש ובלבד שבנו יינצל. אך לא הצדיק לא התעניין כלל בכסף, אבל מה עם שבת?

האיש חש שלא בנוח, הודה שבית המסחר פועל שישה ימים בשבוע. כלומר, פרט ליום ראשון, יום השבתון של הגויים. הרבי מבין, בשבת המכירה הגדולה ביותר, ערב השבתון שלהם...

הצדיק נתן בו את עיניו הקדושות וים של עצב ויגון נשקף מהן. "איני מבין אותך", אמר, "באת לכאן מיוזמתך. לא קראתי לך, לא הזעקתי אותך, אך הלוא תבין - איני מוכיח אותך. באת משום שבנך חולה, אבל אני איני רופא וגם לו הייתי הרי הרופאים אינם יכולים לעזור...".

באת לכאן כי אתה מאמין שביכולתי להתפלל עבורך ולברך את בנך. ובכן, מה אתה חושב שאני קוסם ויש בפי לחש פלאים? לא. אתה סבור שתפילתי נשמעת במרום מכיון שאני לומד תורה ומקיים מצוות וקרוב לבורא, הלא כן?

ובכן, באת לכאן משום שאתה מאמין שיש בורא לעולם ושהוא ציוה לקיים מצוות והוא עוזר לשומע למקיימי מצוותיו! אז מדוע אתה עובד בשבת? הרי הוא ציוה לשבות ביום המנוחה! כיצד תוכל לטעון שבשבת אתה מרויח הכי הרבה אם באת לכאן מכיון שהקב"ה מתגמל את השומעים לקולו וממילא מעניש את העוברים על דבריו, אז שומרי השבת - הריהי עבורם מקור הברכה, והמחללים אותה - יפסידו באלף דרכים!..."

האיש שמע והשתכנע. הוא לא יעשה שקר בנפשו: "רבי, אתם תתפללו על בני ואני מתחיל לשמור שבת!".

נהרו פניו של הצדיק, ועבור זה בלבד כדאית הבטחה!

"אם כן, יעזור ה' ובנך יבריא!". "אמן רבי!" ענה ברגש עז. אך היתה לו בקשה:

"אבל, יבין הרבי, לא יתכן שכל הקונים הנאמנים יבואו מחר וימצאו חנות סגורה! תן לי ארכה של שבוע שאוכל להודיע להם על ההחלטה!..."

אפשר להבין למצוקתו...

אחז ה"חפץ חיים" בידיו וקרא בהתרגשות: "בני האמן לי, לו השבת היתה שלי הייתי מרשה לך בחפץ לב! אבל היא לא שלי ולא שלך היא של הקדוש ברוך הוא, הוא הבעלים עליה!..."

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום!